

**UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA LUBLIN**

z dnia ..... 2022 r.

**w sprawie wyrażenie zgody na wzniesienie na terenie Miasta Lublin pomnika
Śp. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005, 1079 i 1561) w związku z § 9 uchwały nr 775/XXXI/2013 Rady Miasta Lublin z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie zasad wznoszenia pomników na terenie Miasta Lublin (Dz. Urz. Województwa Lubelskiego z 2013 r. poz. 2925) - Rada Miasta Lublin uchwała, co następuje:

§ 1.

Wyraża się zgodę na wzniesienie na terenie Miasta Lublin pomnika Śp. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego.

§ 2.

Lokalizację pomnika, jego formę oraz treść inskrypcji i ich umiejscowienia na pomniku przedstawia załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

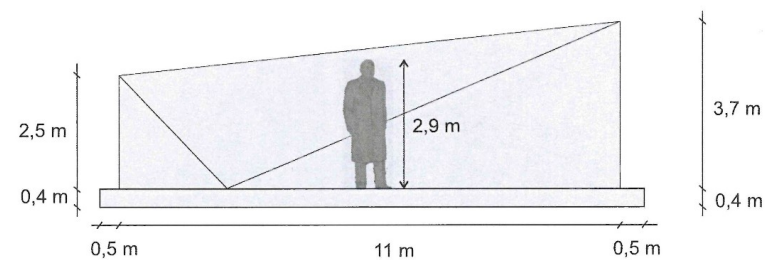
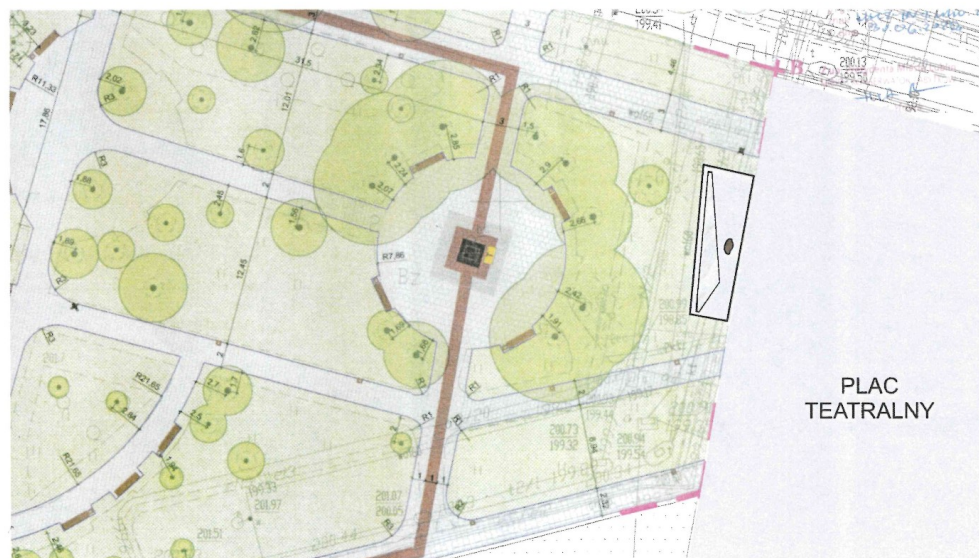
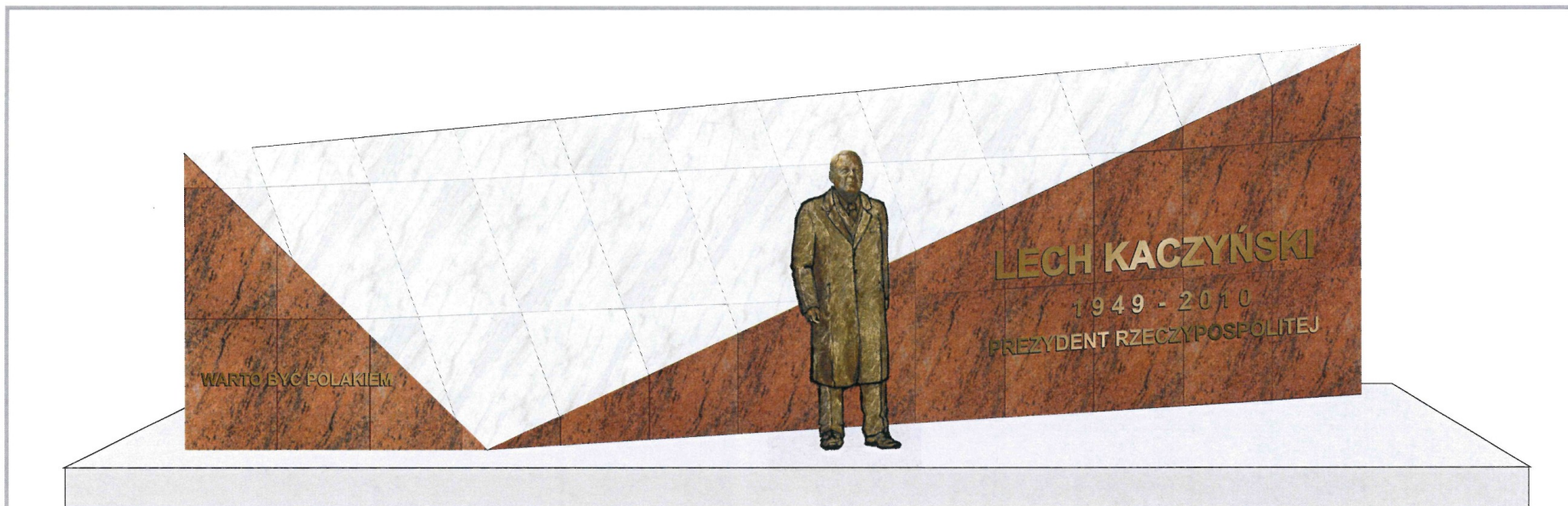
Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta Lublin

Jarosław Pakuła

**PROJEKT POMNIKA LECHA KACZYŃSKIEGO
NA SKWERZE ABP JÓZEFA ŻYCIŃSKIEGO
PRZY PLACU TEATRALNYM W LUBLINIE**

UZASADNIENIE

Projekt uchwały dotyczy wyrażenia zgody na wzniesienie na terenie Miasta Lublin pomnika Śp. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego.

W tym miejscu należy podnieść, iż w dniu 20 września 2022 r. do Prezydenta Miasta Lublin wpłynęło pismo od Pana Jarosława Stawiarskiego, występującego w imieniu Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego (kopia w załączeniu do niniejszego uzasadnienia), w którym poinformowano w szczególności o wyborze projektu pomnika oraz źródłach jego sfinansowania. Do pisma załączono także uzasadnienie merytoryczne upamiętnienia osoby Prezydenta RP prof. Lecha Kaczyńskiego.

Mając na względzie fakt, iż zostały spełnione przesłanki, o jakich mowa w § 9 uchwały nr 775/XXX/2013 Rady Miasta Lublin z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie zasad wznoszenia pomników na terenie Miasta Lublin (Dz. Urz. Województwa Lubelskiego z 2013 r. poz. 2925) - Prezydent Miasta Lublin przedkłada Wysokiej Radzie przedmiotowy projekt uchwały.

Lublin, dn. września 2022 r.

Komitet Społeczny Budowy Pomnika
Śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego

Wzrost: 33874/03/2022 HP

SEKRETARIAT
Prezydenta Miasta Lublin
Plac Władysława Łokietka 1
20-109 Lublin
tel. (081) 466-29-33, fax (081) 466-20-9

20-09-2022

Prezydent Miasta Lublin
dr Krzysztof Żuk

WNIOSEK

Na podstawie art. 18. ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 z późn. zm.) w związku z § 56 ust. 1 pkt 1 Statutu Miasta Lublin oraz § 2, § 9 uchwały nr 775/XXXI/2013 Rady Miasta Lublin z dnia 23 maja 2013 w sprawie zasad wznoszenia pomników na terenie Miasta Lublin, mając na uwadze Uchwałę nr 1245/XLI/2022 Rady Miasta Lublin z dnia 23 czerwca 2022 r. zmieniającą uchwałę nr 1115/XLIV/2018 Rady Miasta Lublin z dnia 24 maja 2018 r. w sprawie zamiaru wzniesienia na terenie Placu Lecha Kaczyńskiego w Lublinie pomnika Pary Prezydenckiej Marii i Lecha Kaczyńskich, w imieniu Komitetu Społecznego Budowy Pomnika Śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego niniejszym wnoszę, za pośrednictwem Pana Prezydenta, o podjęcie przez Radę Miasta Lublin uchwały w sprawie wzniesienia pomnika upamiętniającego osobę i dzieło prof. Lecha Kaczyńskiego Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2005-2010.

UZASADNIENIE

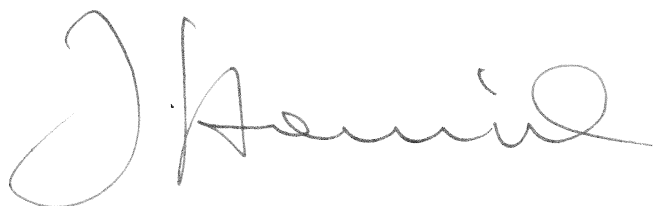
Profesor Lech Aleksander Kaczyński, obejmując 23 grudnia 2005 roku urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, w swym sejmowym przemówieniu podkreślił, że: *Historię tworzą ci, którzy mają odwagę działać*. Osoba Prezydenta Lecha Kaczyńskiego, jego wiedza, poglądy, wygłaszane słowa znajdowały swe potwierdzenie w odważnym działaniu. W przeciwieństwie do ówczesnych tendencji geopolitycznych, które starały się rugować prawdę historyczną o korzeniach, z których wyrósł totalitaryzm niemiecki i w parze z nim idący imperializm sowiecki, Prezydent sięgał do fundamentów cywilizacji europejskiej opartej na prawie i wartościach chrześcijańskich. Podmiotowość każdego obywatela i jego godność, suwerenność Polski oraz krajów współdzielących ten sam postsowiecki los, bezpieczeństwo militarne i energetyczne, budowanie niezbędnej infrastruktury, budowanie społeczeństwa opartego o wartości solidaryzmu i współodpowiedzialności – były imperatywami okresu prezydentury Lecha Kaczyńskiego. Rzeczą równie istotną jest fakt, że Prezydent Lech Kaczyński, jako osoba doskonale znająca historię, sięgał do tych pierwiastków, które istotnie przyczyniły się do wzrostu i wielkości Rzeczypospolitej, a w tym szczególnie do ukształtowania się Unii Lubelskiej. Ona bowiem odsłoniła i określiła dominujące cechy narodów Europy środkowo-wschodniej, potrafiących w jednym byciu państwowym pogodzić tradycję i rozwój wielu społeczeństw, narodów, grup etnicznych. Prezydent, przywołując akt podpisania Unii Lubelskiej, powiedział: *Unia Lubelska była unikalnym dorobkiem naszego regionu, w którym można wręcz dopatrywać się pierwowzoru dzisiejszej Unii Europejskiej*

(27 listopada 2009r. Prezydent RP Lech Kaczyński w Liście do Uczestników uroczystości nadania tytułu doktora honoris causa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II Jego Eminencji Valdisowi Zatlersowi Prezydentowi Republiki Łotewskiej). W istocie przypomniał to, co legło u podstaw jego prezydentury w wymiarze stosunków międzynarodowych z sąsiadami i metody budowania bezpieczeństwa w tej części Europy: *Nową jakość trzeba nadać też temu wszystkiemu, co wiąże się z naszymi stosunkami z krajami leżącymi na wschód od naszych granic. Strategiczny sojusz z Ukrainą powinien nabrać bardziej konkretnych kształtów. Ścisła współpraca z Litwą, a także z Łotwą i Estonią i dążenie do nadania im trwałego charakteru to nasze cele. Wielkie znaczenie ma też obrona praw obywatela na Białorusi, w tym szczególna obrona praw polskiej mniejszości* (Zaprzysiężenie na Prezydenta RP, Warszawa, 23.12.2005). Lublin i jego dzieje, jak również znaczenie naszego miasta jako symbolu unii wschodu i zachodu, zjednoczenia i pomyślności I Rzeczypospolitej, szacunku do wielu kultur i religii – w osobie Prezydenta Lecha Kaczyńskiego zyskały przypomnienie i swoistą aktualizację. Modernizacja Polski nie może być oderwana od tradycji, a źródłem tejże jest m.in. Unia Lubelska.

Obecność i upamiętnienie Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego w Lublinie osadzone jest więc na wartościach historycznych i współczesnych. Dziś, widać to szczególnie, kiedy przytacza się słowa słynnego przemówienia z dnia 12 sierpnia 2008r. na placu w Tbilisi. Znaczenie tych słów rysuje się szczególnie ostro na tle barbarzyńskiej agresji Rosji na Ukrainę.

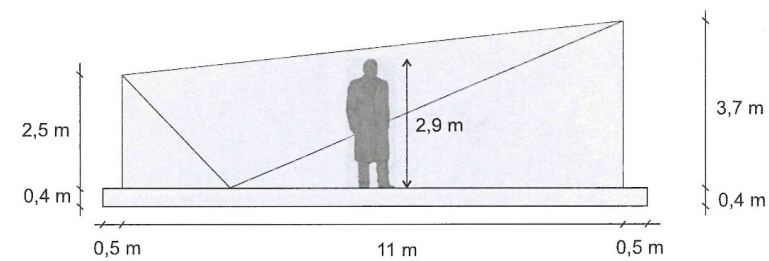
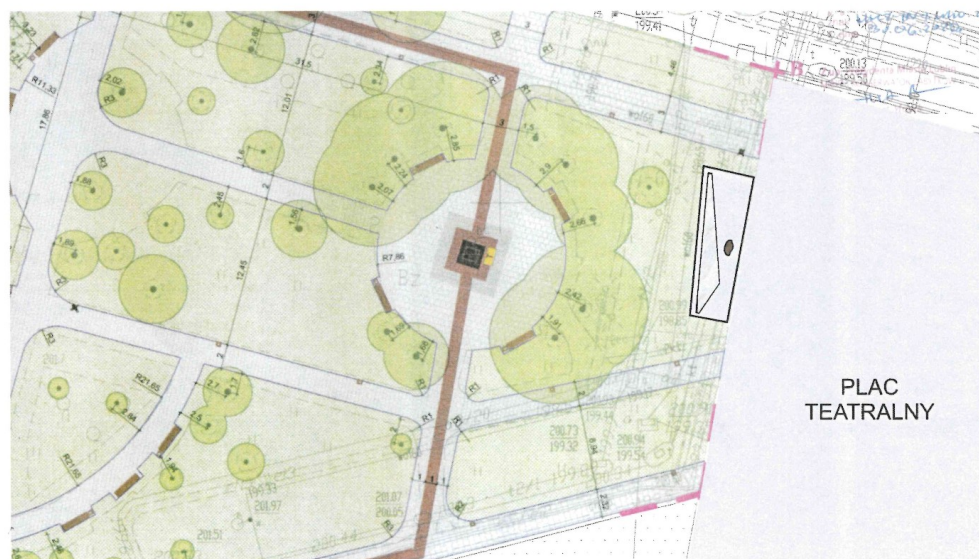
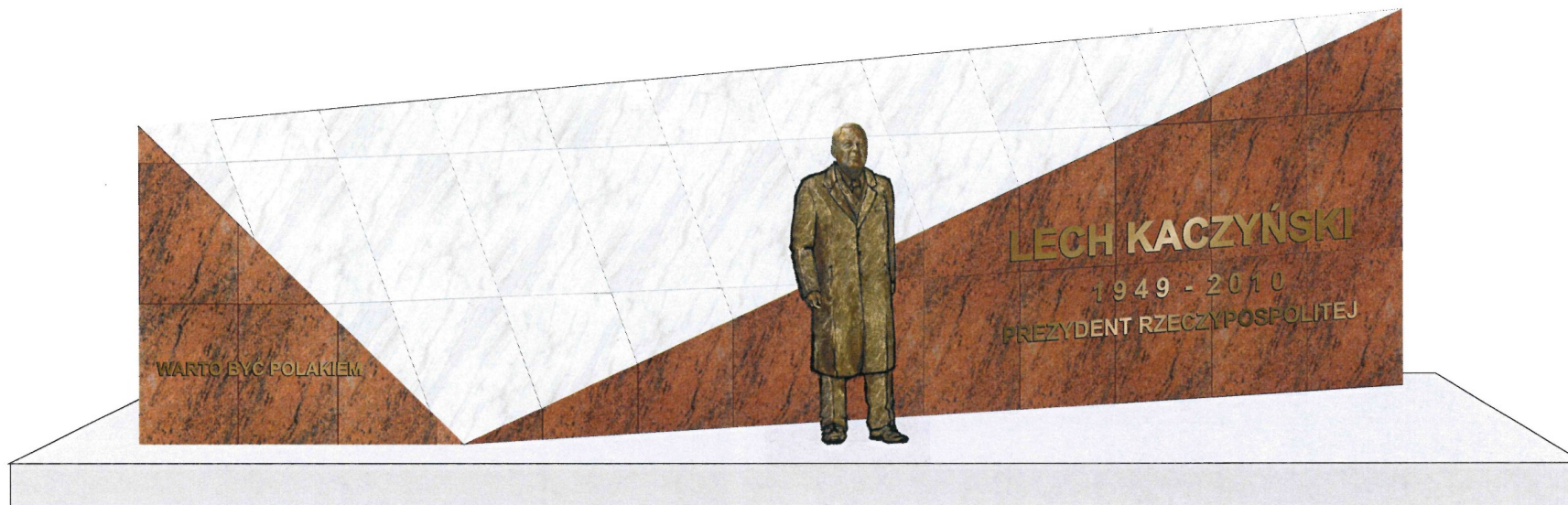
Spółeczny Komitet Budowy Pomnika, mając na uwadze całokształt dokonań Śp. Lecha Kaczyńskiego oraz nieprzemijające wartości niesione przez Unię Lubelską, jako prawzorem Unii Europejskiej, przypomniane i realizowane w okresie prezydentury Lecha Kaczyńskiego, zwraca się z prośbą o podjęcie przez Radę Miasta Lublin uchwały w sprawie wyrażenia zgody na wzniesienie na terenie Miasta Lublin pomnika Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego. Umieszczenie pomnika na Skwerze Abp. Józefa Życińskiego w sąsiedztwie osi Alei Racławickich harmonizowałoby z całością nowoczesnej przestrzeni placu przy Centrum Spotkania Kultur. Potrzeba właściwego estetycznie dopełnienia przestrzeni Skweru oraz Placu Teatralnego była istotną przesłanką przy wyborze projektu pomnika. Z przedłożonych projektów wybrano ten, który figuratywnie wpisuje się w charakterystykę miejsca i architektoniczną bryłę CSK, która stanowi dominantę tego obszaru. Środki związane z budową pomnika będą pochodzić w całości z funduszy zebranych przez Spółeczny Komitet Budowy Pomnika Śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego i nie obciążą w żaden sposób budżetu miasta.

Mając na względzie przedstawione powyżej argumenty, proszę o podjęcie stosownych działań formalnych.

Załączniki:

1. Projekt artystyczny pomnika.
2. Uzasadnienie merytoryczne upamiętnienia.

**PROJEKT POMNIKA LECHA KACZYŃSKIEGO
NA SKWERZE ABP JÓZEFA ŻYCIŃSKIEGO
PRZY PLACU TEATRALNYM W LUBLINIE**

Uzasadnienie do projektu uchwały w sprawie usytuowania w Lublinie pomnika upamiętniającego osobę Prezydenta RP prof. Lecha Kaczyńskiego

Lech Kaczyński od połowy lat 70. XX w. aktywnie związał się z niepodległościową opozycją demokratyczną. Swoje zaangażowanie ukierunkował od początku na budowanie podmiotowości i godności obywateli. Prowadzenie w 1976 roku zbiórki pieniężnej na rzecz represjonowanych robotników, podjęcie rok później współpracy z Biurem Interwencji Komitetu Obrony Robotników, szkolenie robotników z prawa pracy i historii odstąpiło fundamenty przyszłej społecznej aktywności Lecha Kaczyńskiego – osoby pragnącej wznieść dobrobyt ojczyzny na gruncie prawdy historycznej, godności i bezpieczeństwa każdego obywatela.

Od 1978 roku czynnie wspierał Wolne Związki zawodowe, publikował artykuły w „Robotniku Wybrzeża” oraz kolportował pisma „Robotnik” i „Biuletyn Informacyjny Komitetu Solidarności Społecznej (KSS) KOR”. W sierpniu 1980 roku został doradcą gdańskiego Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Stoczni Gdańskiej. Był też autorem części zapisów porozumień sierpniowych i części statutów „Solidarności”. W 1981 roku został delegatem na I Zjazd Krajowy „Solidarności” i przewodniczącym XI Zespołu Komisji Zjazdowej ds. stosunków z PZPR.

W trakcie stanu wojennego, po opuszczeniu w październiku 1982 roku miejsca internowania, wraz z bratem Jarosławem Kaczyńskim włączył się do prac struktur Solidarności, w szczególności na rzecz Rady Pomocy Więźniom Politycznym w Gdańsku. We wrześniu 1988 roku brał udział w rozmowach opozycji z przedstawicielami władz w Magdalence pod Warszawą. Następnie wszedł w skład powołanej przez Krajową Komisję Wykonawczą tzw. „szóstki”, czyli kierownictwa Solidarności do rozmów przy Okrągłym Stole. Od grudnia 1988 r. został członkiem Komitetu Obywatelskiego przy Lechu Wałęsie.

W wyborach parlamentarnych w czerwcu 1989 roku zdobył mandat senatora ziemi gdańskiej. Od 12 marca do 31 października 1991 r. pełnił funkcję ministra stanu ds. bezpieczeństwa w Kancelarii Prezydenta RP. W wyborach parlamentarnych w 1991 r. zdobył mandat posła na Sejm I kadencji. 14 lutego 1992 roku został wybrany na prezesa Najwyższej Izby Kontroli. Funkcję tę pełnił do 1995 roku. Był członkiem Rady Administracyjnej Międzynarodowej Organizacji Pracy przy ONZ i członkiem Prezydium EUROSAI – europejskiego stowarzyszenia organów kontroli państwowej. W latach 1995-1997 – wiceprzewodniczący rady programowej Instytutu Spraw Publicznych, zaś w latach 1999-2000 – członek Komisji Kodyfikacyjnej przy ministrze pracy i polityki socjalnej. 12 czerwca 2000 roku został powołany przez premiera Jerzego Buzka na stanowisko ministra sprawiedliwości. W 2001 roku uzyskał mandat posła na Sejm IV kadencji z okręgu gdańskiego. Pełnił funkcję przewodniczącego sejmowej Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej.

18 listopada 2002 roku wygrał w bezpośrednich wyborach na Prezydenta m.st. Warszawy. Pełniąc tę funkcję, w pełni realizował projekt budowy społeczeństwa wolnego od układów korupcyjnych, osadzonego na fundamencie prawa, ładu i porządku. Dbając o rozwój infrastruktury Warszawy, równocześnie w sposób zasadniczy zmieniał obszary pamięci historycznej. Widząc przeszłość Narodu Polskiego, jego dramatyczne zmaganie się z wrogami suwerenności Polski, podkreślał w przestrzeni publicznej to, co czyni nasz kraj wolnym i kulturowo wielkim – niezłomność i hart

ducha wielu pokoleń rodaków. Konsekwencją tego było m.in. otwarcie 1 sierpnia 2004 roku, w 60. rocznicę wybuchu Powstania Warszawskiego, Muzeum Powstania Warszawskiego. Równocześnie pracował nad utworzeniem Centrum Nauki Kopernik i Muzeum Historii Żydów Polskich. Mandat Prezydenta Stolicy złożył w przeddzień objęcia urzędu Prezydenta RP. Urząd objął 23 grudnia 2005 roku, składając przysięgę przed Zgromadzeniem Narodowym. W inauguracyjnym swą prezydenturę przemówieniu wskazywał na potrzebę przewartościowania moralnych i historycznych podwalin polskiej polityki: *Jest rzeczą oczywistą, iż nie ma możliwości budowania dobrego porządku publicznego bez ludzi, którzy kierują się w swoich działaniach wartościami zasadniczymi, zaciebiają o dobro wspólne, gdyż jest ono dla nich wartością samą w sobie. /.../ Naród jako wspólnota buduje się również wokół tradycji. Nie wolno przeciwstawiać jej koniecznym zmianom, koniecznej modernizacji Polski. To jest sprzeczność wymyślona. To jest szkodliwy sposób myślenia. Największe sukcesy w Europie odnosili ci, którzy potrafili połączyć modernizację z dobrą tradycją. Nasze państwo powinno wejść na tą drogę.* (Zaprzysiężenie na Prezydenta RP, Warszawa, 23.12.2005)

Prezydent Lech Kaczyński od początku sprawowania najwyższego urzędu Rzeczypospolitej odwoływał się do idei solidaryzmu, która była kanwą organizacji społeczeństwa zarówno w wymiarze krajowym, jak również międzynarodowym. Korzystanie całego społeczeństwa z owoców wzrostu gospodarczego, osłona najuboższych, rugowanie patologii życia społecznego i zabieganie o godne emerytury kształtowały wizerunek Prezydenta jako osoby nie godzącej się na wykluczenia, różne formy dyskryminacji i zapomnianie o całych grupach społecznych, które nie zawsze potrafiły radzić sobie w rzeczywistości warunków wolnego rynku i braku miejsc pracy. Taka postawa w sposób oczywisty zapobiegła też likwidacji Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Ów solidaryzm stał się też przyczynkiem odnowienia, a zarazem współczesnego zdefiniowania potrzeby współpracy i ochrony suwerenności bytów krajów trójmorza. Doskonała znajomość historii, perspektywa Polaka oraz przenikliwość patrzenia na sprawy geopolityczne przywiodły konieczność restauracji pojęcia Rzeczypospolitej. Mądrość epoki Jagiellonów zagwarantowała przetrwanie społeczeństw Europy Środkowo-Wschodniej do dnia dzisiejszego. Rzeczypospolita osadzona na wspólnym pniu rozumienia instytucji państwa, a równocześnie respektująca wolność, różnorodność religijną, kształtująca bogactwo kulturowe i materialne społeczeństw Polski, Litwy, Ukrainy wyprzedziła o setki lat Unię Europejską. Podpisany na Sejmie w Lublinie Akt Unii Lubelskiej w 1569 r. został przypomniany 1 lipca 2009 r. w trakcie zorganizowanego przez Prezydenta Lecha Kaczyńskiego spotkania w Lublinie prezydentów Litwy, Ukrainy i Polski w trakcie uroczystych obchodów 440. rocznicy zawarcia Unii Lubelskiej.

Prezydent, nawiązując do słów Jana Pawła II „od Unii Lubelskiej do Unii Europejskiej”, wskazał: – *Musimy w tej Europie, która się jednoczy, działać razem, bo wtedy będą się z nami liczyć* – podkreślił Lech Kaczyński. – *Tylko razem możemy mieć w jednoczącej się Europie taką wagę, która odpowiada naszej historii, naszej tradycji i naszym kulturom* (1 lipca 2009 r. – Lublin, Plac Unii Lubelskiej). Zakreślone przez Lecha Kaczyńskiego założenia Unii Lubelskiej są aktualne szczególnie dziś. Doświadczając wydarzeń, które wstrząsają ładem współczesnej Europy poprzez próby odnowienia imperializmu rosyjskiego, konflikty w Górnym Karabachu, próby pozbawienia państwowości Gruzji, eskalację napięć między Azerbejdżanem a Armenią, agresję militarną na obwody doniecki i ługański w 2014 r., aż po zbrojną napaść Rosji na Ukrainę 24 lutego 2022 r., nie sposób odstąpić od tych zasad kształtujących pokojowe współistnienie narodów, które zdefiniowane były przez Unię Lubelską - *Historia z pewnością nie zatoczy koła i nie powstanie wspólne państwo, ale możemy bardzo blisko współpracować, możemy i musimy być solidarni* (1 lipca 2009 r. - Lublin, Plac Unii Lubelskiej).

Postulując wybudowanie pomnika upamiętniającego osobę Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego w Lublinie, Komitet Budowy Pomnika pragnie zwrócić uwagę na dwie kwestie. Pierwsza z nich odnosi się do historii powstania i funkcjonowania zasad promulgowanych przez Unię Lubelską. Druga zaś dotyczy współczesnego dorobku Polski w okresie prezydentury Lecha Kaczyńskiego w kontekście umacniania suwerenności państw Europy Środkowo-Wschodniej. Takie włączenie idei Unii Lubelskiej stanowi sens i istotę prowadzenia współczesnej polityki narodowej i międzynarodowej. Podstawowe elementy, jakże ważne i decydujące o kondycji Polski na arenie międzynarodowej, były zdefiniowane przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego, o którym to Senat Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, w trakcie nadawania tytułu doktora honoris causa w laudacji wypowiedział znamienne słowa: *strzeże niezłomnie godności Narodu, niepodległości i bezpieczeństwa państwa oraz traktuje jako najwęższy nakaz dobro Ojczyzny i pomyślność obywateli, czyniąc to w sposób zgodny z uniwersalnymi wartościami i misją uniwersytetu katolickiego* (1 lipca 2009 r. – Lublin, KUL).

Fundamenty ustrojowe narodów tworzących wówczas Rzeczpospolitą zostały wypracowane i spisane w Lublinie – *Unia Lubelska była unikalnym dorobkiem naszego regionu, w którym można wręcz dopatrywać się pierwowzoru dzisiejszej Unii Europejskiej* (27 listopada 2009 r. Prezydent RP Lech Kaczyński w Liście do uczestników uroczystości nadania tytułu doktora honoris causa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II Jego Eminencji Valdisowi Zatlersowi Prezydentowi Republiki Łotewskiej). Po 440 latach Lech Kaczyński, formułując zasady obrony suwerenności państw byłego bloku sowieckiego i widząc ich przyszłość wśród rodziny państw wolnych, odnoszących sukcesy gospodarcze, kulturalne i cywilizacyjne, odniósł się do wydarzeń, które w sercach mieszkańców Lublina posiadają miejsce szczególne i stanowią wciąż inspirację w pojmowaniu Lublina jako Bramy na Wschód.

To właśnie dzięki intensywnym kontaktom Prezydenta Lecha Kaczyńskiego udało się otworzyć nowy rozdział w relacjach pomiędzy Polską, Litwą, Ukrainą, Estonią, Łotwą, Gruzją i demokratyczną opozycją na Białorusi. Wzmocnienie tych więzi i przeformułowanie stosunków bilateralnych w perspektywie partnerskiej współpracy w obszarach bezpieczeństwa energetycznego, wymiany kulturalnej i edukacyjnej, gospodarczej, uzgadniania jednolitych stanowisk w kwestiach strategicznych zdefiniowało nowe perspektywy funkcjonowania państw Trójmorza. Doprowadziło też do zwiększenia roli wschodniej polityki bezpieczeństwa państw NATO i wypracowania w miarę jednolitej postawy państw cywilizacji euroatlantyckiej w obliczu brutalnej agresji Rosji na wolną Ukrainę. Bez tego dorobku Lecha Kaczyńskiego i determinacji w głoszeniu prawdy o imperializmie rosyjskim, dziś Lublin nie byłby otwartą Bramą na Wschód, lecz linią obrony: *Świetnie wiemy, że dziś Gruzja, jutro Ukraina, pojutrze Państwa Bałtyckie, a później może i czas na mój kraj, na Polskę!* (12 sierpnia 2008r. – Tbilisi, Gruzja).

Upamiętnienie postaci Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego w Lublinie posiada wielowątkowy wzorzec. W istocie swej odnosi się do chlubnych kart historii Lublina epoki renesansu, miasta pomiędzy Wilnem a Krakowem, regionu łączącego od wieków Wschód z Zachodem. Miasta, które dumne jest z polskości i spajającego różnorodność religijną, kulturową z normami wolności, godności i solidarności. Wszystkie te zasady legły u podstaw dzieła społecznego i politycznego tragicznie zmarłego Śp. Lecha Kaczyńskiego. W osobie profesora Lecha Kaczyńskiego, w jego dorobku naukowym i w niezłomnym, publicznym orędowaniu za wartościami moralnymi w polityce, wbrew zasadzie „business as usual”, znalazły swe odniesienie normy kształtujące odpowiedzialność za ojczyznę i rodaków. Był on bowiem admiratorem obrony praw robotników, upowszechniał zasady prymatu godności pracy i sprawiedliwości społecznej nakazującej właściwą partycypację ludzi pracy w każdej sferze życia społecznego. Warto podkreślić, że były to idee

wspólne, podzielane przez tych, którzy w Lubelskim Lipcu roku 1980 wyprzedzili strajki sierpniowe na Wybrzeżu roku 1980.

Projekt pomnika stara się w sposób alegoryczny, ale też i skondensowany ukazać to, co cenne i nieprzemijalne, co pozostało z dorobku Śp. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego, a co równocześnie wyraźnymi zgłoskami wpisuje się w historyczne i współczesny kontekst Lublina i regionu lubelskiego.

W warstwie symbolicznej autorzy w swej koncepcji artystycznej odwołują się do barw narodowych, które tworzą tło i zarazem odniesienie dla figury Prezydenta Lecha Kaczyńskiego. W proporcjach właściwych, dominantę stanowi flaga Polski powiewająca na wietrze. Jednocześnie kolor biały wypukła kształt litery V. Spójność tych dwóch elementów jest istotnym przesłaniem dla motto umieszczonego po lewej stronie pomnika: „Warto być Polakiem”. Litera V wpisana w kontur flagi polskiej odwołuje się do cnót patriotycznych, które dla Prezydenta Lecha Kaczyńskiego były punktem wyjścia w budowaniu społeczeństwa suwerennego i bezpiecznego. Na kanwie symboliki barw narodowych umieszczona litera V odnosi się do powszechnie rozumianego znaku zwycięstwa. „Warto być Polakiem” w tym zbiegu znaczeń jest odejściem od zgubnej perspektywy wstyżenia się za polskość. Wręcz przeciwnie, polskość i wiktoria mogą i powinny występować razem. Prezydent Lech Kaczyński dał temu wyraz w przemówieniu z dnia 1 września 2009 roku, odnosząc się do państw odpowiedzialnych za zbrodnie II wojny światowej: */.../ to nie Polska powinna odrabiać lekcję pokory, ale ci, którzy do tej wojny doprowadzili i którzy ją ułatwili.* To odkłamywanie historii i przywracanie polskiej tożsamości wpisało się w sposób oczywisty w postać Lecha Kaczyńskiego od początku jego działalności społecznej, związkowej, a tym bardziej politycznej, jako Prezydenta RP. W tej też perspektywie umieszczona jest postać Lecha Kaczyńskiego, lekko wysunięta do przodu z rękoma w geście otwartości, a zarazem podkreślania wagi patriotycznych symboli i słów znajdujących się na pomniku.

Miejszem usytuowania pomnika jest przestrzeń miejska, adekwatnie wpisująca się w charakter upamiętnienia Śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego. Zgodnie ze wskazaniem obszaru wytyczonego uchwałą nr 1245/XLI/2022 Rady Miasta z dnia 23 czerwca 2022 r. jest nią skwer im. Arcybiskupa Józefa Życińskiego. Zbieg Al. Raławickich oraz przestrzeń Placu Teatralnego stanowią właściwą perspektywę i główną oś widoku na pomnik. Fronton pomnika zwrócony ku Krakowskiemu Przedmieściu domyka przestrzeń z naturalnym tłem zieleni drzew i krzewów znajdujących się na skwerze. Stylistyka wykonania pomnika nawiązywać będzie do nowoczesnej bryły budynku Centrum Spotkania Kultur ze zrewitalizowanym ciągiem Alei Raławickich. Wkomponowanie pomnika w tym miejscu pozwoli też ustalić swoisty punkt odniesienia dla kompozycji zieleni i układu przestrzennego skweru, tak by miejsce to stało się atrakcyjnym dla spotkań mieszkańców miasta, studentów i turystów.

Dążąc to właściwego upamiętnienia osoby Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego, projekt pomnika uwzględnia zespolenie symboliki narodowej i patriotycznej z mottem zamieszczonym po lewej stronie: **WARTO BYĆ POLAKIEM**, co podkreśla istotę dorobku życia Śp. Prof. Lecha Kaczyńskiego. Zaś po prawej stronie zostanie umieszczona postać Prezydenta oraz napis: **LECH KACZYŃSKI 1949-2010 PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ**. Umieszczenie tego pomnika na rogu Skweru od strony Alei Raławickich pozwoli wpisać ów pomnik na mapę miejsc Lublina podkreślających tradycję miasta, które od wieków dba o upamiętnianie najważniejszych wydarzeń i postaci historii Polski.